

NAMIĘTA (1) *sb f*

G sg namięty.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Gwałtowne uczucie: wżakoż w człowiece wśpokoionim od takiej namięty [rozniewania, wesołości] nie mały bywa znak naczele dobroci albo złości *GlabGad N3v*; [[ziele *Agnus castus*] człowieka czyni pokorne^{so} iakoby bąranek/ zwłafzcżą gdy go náklądzie w pościel/ tedy broni ciątu namięty *Cresc 1571 474 (Linde)*].

Cf **NAMIĘTNOŚĆ**

TK